

Warszawa, 3 marca 1934 r.

GOŁC 15/00

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 19422.

Kl. 43 a, ⁹40. 15/00

Firma Leonard Monheim
(Berlin, Niemcy).

Urządzenie do wydawania sztonów.

Zgłoszono 21 lipca 1932 r.

Udzielono 27 listopada 1933 r.

Pierwszeństwo: 7 sierpnia 1931 r. (Niemcy).

Znane są urządzenia do wydawania sztonów. W tych urządzeniach istnieje jeden tylko narząd transportowy, który przesuwają sztony, np. kulki, ze zbiornika do urządzenia zatrzymującego, z którego są następnie wydawane nazewnątr.

W zbiorniku znanych urządzeń kulki lub podobne przedmioty leżą nieuporządkowane, a kolejność ich wydawania jest uzależniona od konstrukcji urządzenia.

Według wynalazku narząd do przesuwania np. kulek ze zbiornika do urządzenia zatrzymującego jest niezależny od narządu do ich wydawania, przyczem z dwóch lub większej liczby znajdujących się urządzeń, zatrzymujących kulki, może być jednorazowo wydana tylko jedna kulka.

W urządzeniu według wynalazku jest możliwe okazywanie np. kulek w zbiorniku

nabywcy, tak że może on wybrać sobie dowolną kulkę. Wskutek tego, że nabywcy dostępna jest każda dowolna kulka, zostaje podniesiona chęć korzystania z urządzenia. Istotne jest, że po wejściu jednej kulki do urządzenia zatrzymującego, w którym znajduje się już co najmniej jedna kulka, za każdym działaniem narządu posuwającego może być wydana jedna tylko kulka.

Wprawdzie urządzenia, zatrzymujące dwie lub kilka kulek, są znane, ale w tych znanych urządzeniach zostają wydane wszystkie znajdujące się kulki. Takie działanie jest niepożądane; skoro jedna np. kulka zostaje przesunięta do urządzenia zatrzymującego, to również tylko jedna z dwóch lub kilku, w niem się znajdujących, powinna być wydana.

Korzystne jest takie wykonywanie na-

rzędu przesuwającego, żeby z dwóch lub kilku kulek zawsze tylko ta mogła być wydana, która najpierw w nim się znalazła.

Bezpośrednio za np. kulką, widocznie leżącą przed otworem wyjściowym urządzenia zatrzymującego, znajduje się wolne miejsce dla następnej np. kulki, tak że ta następna kulka wchodzi na miejsce poprzedniej podczas wydawania widocznej kulki.

Takie wykonanie urządzenia jest szczególnie ważne, gdyż urządzenie zatrzymujące nawet po wielokrotnym działaniu nie powinno być puste. Jeżeli nabywca przesunął jedną kulkę do urządzenia zatrzymującego i następnie wielokrotnie uruchomił urządzenie posuwające, to zostanie zawsze wydana tylko jedna kulka, a druga pozostaje w urządzeniu zatrzymującym. Ma to oczywiście znaczenie tylko w takich urządzeniach, w których kulki leżą w zbiorniku tak, że nie może być z nich wybrana dowolna.

Na załączonym rysunku przedstawiono przykład wykonania wynalazku, przyczem na fig. 1 przedstawiono perspektywiczny widok urządzenia, na fig. 2 — przekrój podłużny tegoż urządzenia, na fig. 3 — przekrój podłużny wzdłuż linii A—B na fig. 4, na fig. 4 — widok z przodu urządzenia zatrzymującego, na fig. 5 — widok z boku oraz z góry urządzenia zatrzymującego, na fig. 6 — widok z góry urządzenia zatrzymującego, w którym kulki powracają do pudła, a na fig. 7 — przekrój wzdłuż linii C—D na fig. 6.

W pudle 1 umieszczona jest płyta 2, w której otworach 3 znajdują się przedmioty o kształcie regularnym lub nieregularnym, np. kulki, kostki, stożki, walce, krążki, pręciki, wykonane z dowolnego materiału; kształty lub barwy tych przedmiotów podają rodzaj sprzedawanego przedmiotu.

Otwory 3 płyty 2 są od góry i od dołu pokryte łatwą do zniszczenia warstwą 3', 3'' z papieru lub z podobnego materiału, tak

iz np. kulki, znajdujące się w otworach 3, nie są widoczne.

Zapomocą dźwignia 5, osadzonego w uchwycie 6, można wyrzucać kulki z otworów 3. Kulka spada z płyty 2 na pochyłą prowadnicę 7, wzdłuż której dostaje się do urządzenia zatrzymującego 8, znajdującego się na przednim końcu pudła. Urządzenie zatrzymujące 8 posiada kierownicę 9, połączoną z pochyłą powierzchnią 7 i umożliwiającą spadanie wyrzuconych np. kulek na dno lub podkładkę 10, zaopatrzoną w mały próg 11, który zapobiega dalszemu staczaniu się wyrzuconej kulki. Pochyło ustawione urządzenie zatrzymujące 8 jest zaopatrzone w pokrywę 12 z przezroczystego materiału, tak iż kulki, dostające się do urządzenia zatrzymującego, są widoczne. Poniżej podkładki 10 znajduje się ruchoma część, np. dno 13 (fig. 5), zaopatrzone w otwór wyrzutowy 14 oraz w znajdujące się w jego sąsiedztwie wycięcie 15, w które wchodzi ruchoma wzdłuż dna 13 dźwignia 16, pociągająca za sobą to dno i przesuwająca wskutek tego otwór wylotowy.

Dźwignia 16 jest umocowana na wale 17, znajdującym się poniżej pochyłej powierzchni 7 i przechodzącym przez pudło 1. Na tylnym końcu wału 17 osadzona jest głowka 18, która służy do podłużnego przesuwania wału 17. Jeden koniec sprężyny 19 jest przytwierdzony do tylnej ściany pudła 1, a drugi koniec — do wału 17, tak iż sprężyna ta odciąga stale wał do jego położenia wyjściowego. Drugi koniec wału 17 jest zaopatrzone w głowicę 20, na której jest osadzona dźwignia 16. Skoro wał 17 jest obracany zapomocą głowki 18, to dźwignia 16 pociąga ruchome dno 13, na fig. 4 z prawa w lewo. Na ruchomym dnie 13 znajduje się również popychacz 21 w kształcie haczyka, który przysuwa się aż do kierownicy 9 pochyłej powierzchni 7. Skoro na podkładce 10 znajduje się tylko jedna np. kulka, wówczas popychacz 21, w czasie obrotu wału 17 wraz z jego głowicą 20, przesuw

wa kulkę, znajdującą się przed kierownicą 9 (na fig. 4 oznaczoną linią przerywaną), do progu 11, gdzie jest z zewnątrz widoczna.

Tę pierwszą np. kulkę o specjalnej barwie wyrzuca właściciel urządzenia do sprzedaży; przedmiot ten służy pierwszemu kupującemu jako oznaczenie przedmiotu sprzedanego, który otrzyma po uiszczeniu ustalonej opłaty. Skoro pierwszy kupujący uiścił opłatę, wówczas jest uprawniony do wyrzucenia zapomocą drażka 5 drugiej kulki. Ta druga kulka stacza się kierownicą 9 obok pierwszej kulki na nieruchomą podkładkę 10 (fig. 4). Następnie należy uruchomić wał 17. Popychacz 21 popycha pierwszą kulkę przez próg 11, a drugą kulkę przesuwają na miejsce pierwszej.

Głowica 20 wału 17 jest zaopatrzona w przystosowane do kształtu wyrzucanych przedmiotów wgłębienie lub wycięcie 22, np. w opisywanym przykładzie w półkuliście otwór, do którego wpada pierwsza kulka, przepchnięta przez próg 11. Przy dalším obrocie wału 17 kulka wypada z wgłębienia 22 i dostaje się do korytka 23, umieszczonego poniżej urządzenia zatrzymującego, skąd kupujący wyjmuje ją i wymienia na kupiony przedmiot.

Zamiast pudła z pokrywą, w której poszczególnych otworach znajdują się przedmioty, można również według wynalazku zastosować dowolny zbiornik na przedmioty, oznaczające rodzaj kupowanego towaru; przedmioty te mogą znajdować się np. w leju, z którego dolnego otworu dostają się do urządzenia zatrzymującego.

W celu uniknięcia pomyłek lub wątpliwości, jaka np. kulka ma być wydana z urządzenia zatrzymującego, urządzenie według wynalazku może być wykonane w ten sposób, że kulka nie zostaje wyrzucona z urządzenia zatrzymującego 8 do korytka 23, lecz do pudła urządzenia do sprzedaży, przyczem opada po rynience 25 przed

okienko. W tym przypadku głowica 20 wału 17 posiada oprócz dźwigni 16 niewielki czop 26, który przy obrocie wału 17 porusza dźwignię 27, wahającą się na osi 28 i wolnym końcem zaczepiającą się o czop 29, przymocowany do urządzenia zaporowego, np. do niewielkiej klapki lub drzwiczek 30, zatrzymujących kulkę w okienku 24 do następnego uruchomienia urządzenia. Po podniesieniu drzwiczek 30 umożliwiające jest powrotne stoczenie się kulki do pudła 1.

W celu zamykania kłapy lub drzwiczek 30 po ruchu powrotnym dźwigni 27, nad okienkiem umieszczony jest sprężysty narząd 31.

W celu umożliwienia swobodnego powrotu głowicy 20 i umieszczonego na niej czopa 26, na tylnym końcu dźwigni 27 umieszczone jest przegubowo przedłużenie 32, które podczas powrotu czopa 26 podnosi się, a następnie opada.

Zderzak 33 ogranicza ruch dźwigni 27. Odległość czopa 26 od dźwigni 16 na głowicy 20 jest tak obliczona, że czop 26 naciska tylny koniec dźwigni 27 wtedy, gdy dźwignia 16 porusza się jeszcze w wycięciu 15.

Przedwczesny ruch narządu zaporowego 30 jest niezbędny w celu uwolnienia kulki, znajdującej się przed okienkiem 24; narząd zaporowy 30 powraca do swego położenia wyjściowego, zanim następna kulka spadnie na rynienkę 25.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie do wydawania sztonów, które przed wysunięciem stają się widoczne w urządzeniu zatrzymującym, znamienne tem, że popychacz (21), służący do wysuwania sztonów, np. w postaci kulek (3), z urządzenia zatrzymującego i uruchomiany niezależnie od narządu (5, 6), wybierającego kulki ze zbiornika, może być zapomocą napędu (17, 16) tylko tak daleko posuwa-

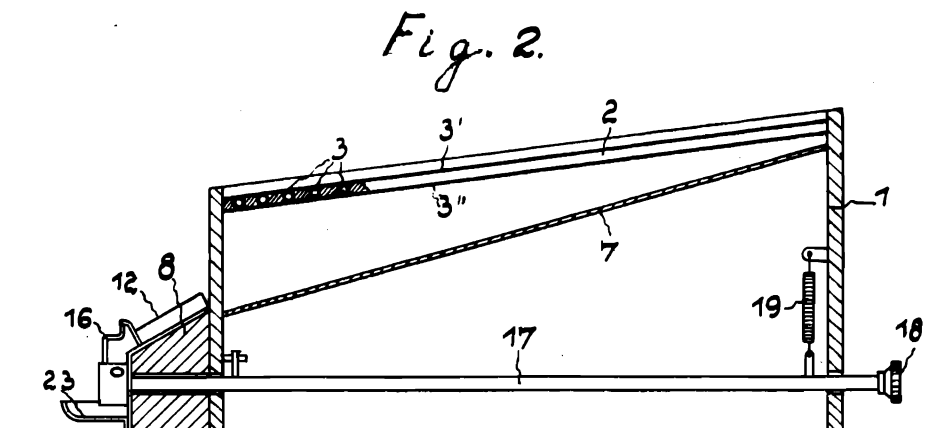
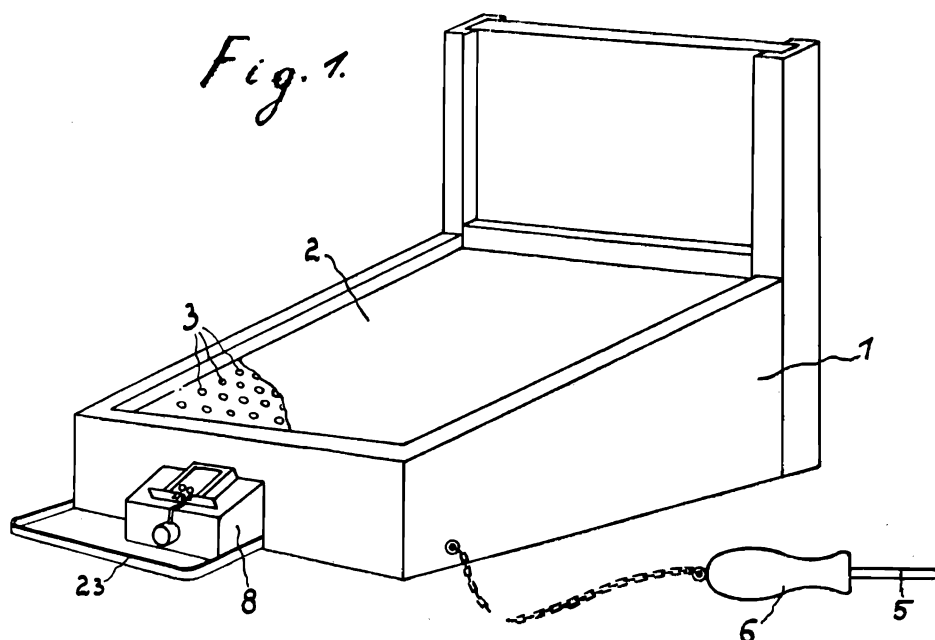
ny w stosunku do otworu wyrzutowego (14) urządzenia zatrzymującego (8), iż w końcowym położeniu pomiędzy popychaczem i otworem wyrzutowym (14) pozostaje przestrzeń, odpowiadająca przynajmniej jednej kulce.

2. Urządzenie według zastrz. 1, znamiennie tem, że posiada urządzenie zatrzy-

mujące (8), zaopatrzone w stałe dno (10) z małym progiem (11), położonym przed otworem wyrzutowym (14).

Firma Leonard Monheim.

Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

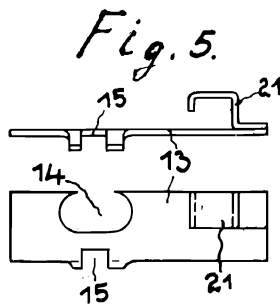
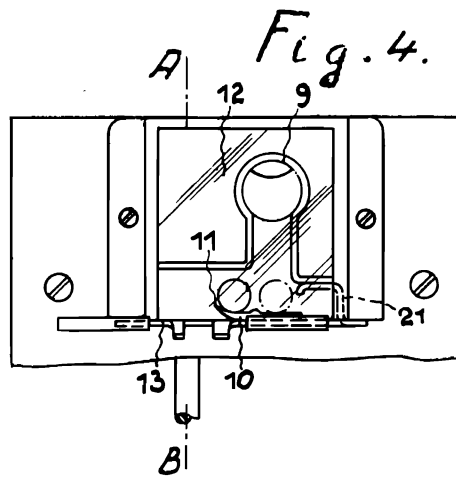
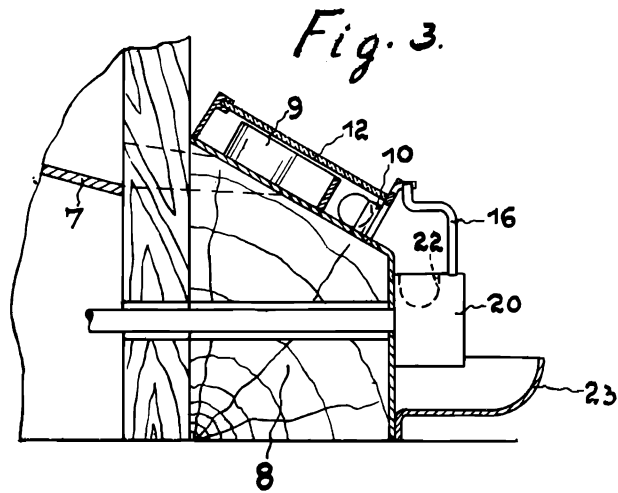

Fig. 6.

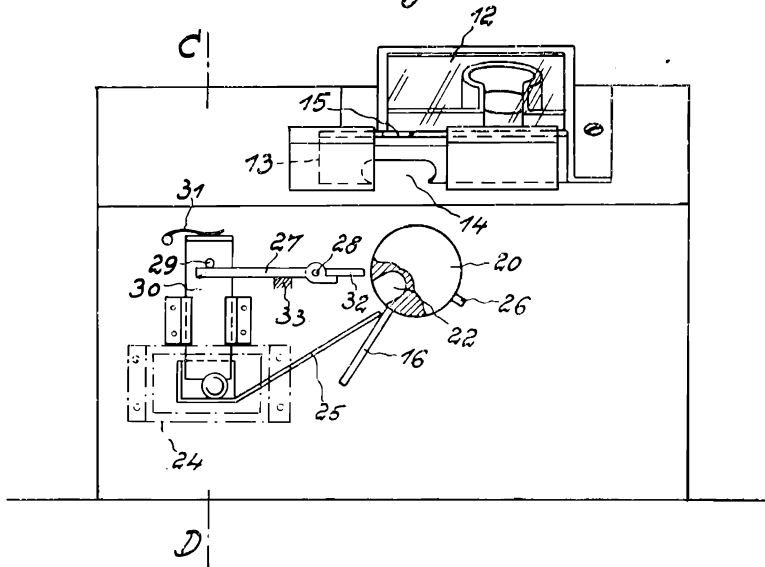

Fig. 7.

